

frivillig Sag, men det er ogsaa bekjendt af de Foranstaltninger, der ere truffene, at Landbygningernes Brandforsikringsfonds staae sig meget daarligt og ville have ondt ved at affee dette Beløb. Forøvrigt er det jo en Selvsølge, at denne Erstatning ikke alene kommer Jylland tilgode, men den kommer samtlige Kjøbstæder og samtlige forsikrede Landbygninger i det øvrige Land tilgode. Erstatningen er foreslaaet at skulle udredes, deels contant med en Trediedeel og med to Trediedele i 4 pCts. rentebærende Obligationer, hvis Rente skulde begynde at løbe fra 11te Juni Termin 1849; derimod er det foreslaaet for Brandforsikringsfondet, at Erstatningen kun skal gives med 4 pCts. rentebærende Indskrivningsbeviser fra 11te Juni d. A. at regne. De contante Udtællinger, som maatte blive en Følge heraf, ere foreslaaede at skulle afholdes af Overtskudet for indværende Finantsaar.

Den af Finantsministeren forelagte Lov er saalydende:

Udkast til Lov angaaende Erstatning for Krigsskade.

§ 1.

For de Jyllands Beboere ved den fjendtlige Besættelse af Landet i Aaret 1849 tilføiede Tab gives Erstatning af Statskassen efter de nedenfor fremsatte Regler.

§ 2.

Til Dækning af de Brandersstatninger, der saavel af Kjøbstæderne som af Landbygningernes Brandforsikringsfonds ere udredede i Anledning af de ved Krigen foranledigede Brandskader, tilstaaes forstævnte Fond 122,450 Rbd. og sidstnævnte Fond 28,500 Rbd.

§ 3.

Den alle Skadelidte i et Amt tilfammen efter § 1 tilkommende Erstatning udbetales under Et for hvert Amts Vedkommende, med $\frac{1}{3}$ constant, og med $\frac{2}{3}$ i særligt i dette Diemed udstedte, 4 pCt. aarlig Rente fra 11te Juni Termin 1849 bærende, fra Creditors Side uopsigelige Statsobligationer paa 25, 50 og 100 Rbd. Stykket, der udgives efter deres paalydende Beløb. Den i § 2 nævnte Erstatning gives med 4 pCt. aarlige Rente fra 11te Juni 1850 bærende Indskrivningsbeviser af tilsva-

rende Beløb af det i Placaten af 4de April 1835 ommeldte Slags.

§ 4.

Enhver, ifølge Dyrighedens Requisition, enten directe til Fjenden eller til de under Besættelsen oprettede fjendtlige Magasiner eller Lazarether bevistlige præsteret Udelse, der under indbefattet ikke alene egentlige Forplejningsgjenstande, men ogsaa Kjørsler, Arbejder og deslige, erstattes efter følgende Regler.

Forsaavidt de indgivne Erstatningskrav ikke maatte være lavere, i hvilket Tilfælde disse selv tages til Følge, eller Forplejningsgjenstandene ere kjøbt af Dyrigheden, i hvilket sidste Tilfælde Prisen i den derom indgaaede Contract lægges til Grund, bestemmes Erstatningen for

1 Tønde Havre til	2 Rbd. 32 s.
1 Tønde Byg	3 — " =
1 Tønde Rug	3 — " =
1 Bund Brød	" — 1 $\frac{1}{2}$ =
1 Bund Kjøb	" — 12 =
1 Bund røget Flest	" — 19 =
1 Bund Erter	" — 1 $\frac{1}{2}$ =
1 Bund Gryn	" — 3 =
1 Bund Riis	" — 11 =
1 Bund Kaffe	" — 20 =
1 Bund Salt	" — 1 $\frac{1}{2}$ =
1 Pot 8 ^o Kornbrændeviin "	" — 14 =
1 Lpd. Hø	" — 12 =
1 Lpd. Halm	" — 6 =
1 Favn staaet Brænde paa Landet	6 — " =
1 dito i Kjøbstæderne	8 — " =

Naar Slagteqvæget levende er ansat til Vægt, reduceres denne til det Halve for at udfinde Kjødvægten, dog at der i den levende Vægt, hvortil det fra Ribe Amt i de første $\frac{2}{3}$ af Occupationstiden leverede Dvæg er ansat, ikkun afdrages $\frac{2}{5}$, saa at de øvrige $\frac{3}{5}$ ansees for Kjødvægt. Er Slagteqvæget derimod ved Magasinet taxeret til en bestemt Pris, lægges denne til Grund.

Ved andre Varer end de ovennævnte lægges til Grund, hvad Varerne, efter de for hvert Sted til den paagjældende Tid gangbare Priser, maae antages at have kostet den Skadelidte selv.